मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। इन्द्राग्नी। गायत्री, १२ अनुष्टुप्

इ्यं वीमस्य मन्मेन इन्द्रीग्नी पूर्व्यस्तुतिः। अभ्राद्वृष्टिरिवाजनि॥ ७.०९४.०१

इन्द्राग्नी । अस्य- एतस्य । मन्मनः- मुनेः । इयम्- एषा । पूर्व्यस्तुतिः- सनातनस्तुतिः । अभ्रात्-मेघात् । वृष्टिः । इव । अजनि- जाता ॥१ ॥

शृणुतं जिर्तितुर्हेविमन्द्रिमी वनेतं गिरः। ईशाना पिप्यतं धियः॥ ७.०९४.०२

जरितुः- स्तोतुः। हवम्- आह्वानम्। शृणुतम्। इन्द्राग्नी। गिरः- वचः। वनतम्- सम्भजतम्। ईशाना- ईश्वरौ। धियः। पिप्यतम्- पूरयतम्॥२॥

मा पापत्वार्य नो नरेन्द्रांग्री माभिशस्तये।मा नो रीरधतं निदे॥ ७.०९४.०३

नः- अस्मान्। पापत्वाय। मा कुरुतम्। नरा- हे नेतारो। इन्द्राग्नी। अभिशस्तये- अपकीर्त्ये। मा कुरुतम्। नः- अस्मान्। निदे- निन्दकाय। मा। रीरधतम्- वशीकुरुतम्॥३॥

इन्द्रे अग्ना नमो बृहत्सुवृक्तिमेरयामहे। धिया धेना अवस्यवः॥ ७.०९४.०४

अवस्यवः- रक्षाकामा वयम् । इन्द्रे- बलाधिदैवते । अग्नौ- क्रत्वधिदैवते । बृहत्- महत् । नमः । सुवृक्तिम्- मन्त्रम् । आ ईरयामहे- प्रेरयामः । धिया- बुद्ध्या । धेनाः- वचः प्रेरयामः ॥४॥

ता हि शर्थन्त ईळेत इत्था विप्रांस ऊतये। सबाधो वार्जसातये॥ ७.०९४.०५

ता- तौ । हि- खलु । शश्वन्तः- बहवः । विप्रासः- मेधाविनः । सबाधः- वृत्रबाधिताः । वाजसातये-सद्गतिलब्धये । इत्था- एवम् । ऊतये- रक्षायै । ईळते- स्तुवन्ति ॥५॥

ता वां गीभिविपन्यवः प्रयस्वन्तो हवामहे।मेधसाता सनिष्यवः॥ ७.०९४.०६

ता- तौ। वाम्- युवाम्। गीर्भिः- वाग्भिः। विपन्यवः- मन्त्रयुक्ताः। प्रयस्वन्तः- हव्यवन्तः। सनिष्यवः- सम्भजनकामा वयम्। मेधसाता- मेधालाभाय। हवामहे- आह्वयामः॥६॥

WEBOLIM

इन्द्रिंग्री अवसा गतमस्मभ्यं चर्षणीसहा।मा नो दुःशंस ईशत॥ ७.०९४.०७

इन्द्राग्नी। अवसा- रक्षाशक्तया। अस्मभ्यम्- नः। चर्षणीसहा- शत्र्विभगवुकौ। आ गतम्-आगच्छतम्। नः- अस्मान्। दुःशंसः- दुष्कीर्तिः। मा। ईशत- वशीकरोतु॥७॥

मा कस्य नो अरेरुषो धूर्तिः प्रणुङ्मर्त्यस्य।इन्द्राग्नी शर्मे यच्छतम्॥ ७.०९४.०८

कस्य- कस्यचिद्पि। अररुषः- अरेः। मर्त्यस्य। धूर्तिः- हिंसा। नः- अस्मान्। मा। प्रणक्-प्राप्नोतु। इन्द्राग्नी। शर्म- क्षेमम्। यच्छतम्- दत्तम्॥८॥

गोमुद्धिरण्यवद्वसु यद्वामश्चविदीमहै।इन्द्रिशी तद्वनेमहि॥ ७.०९४.०९

गोमत्- धेनुयुक्तम् । चिद्रिश्मसम्पन्नम् । हिरण्यवत्- सुवर्णयुक्तम् । ज्योतिःसम्पन्नम् । अश्वावत्-तुरगयुक्तम् । प्राणसम्पन्नम् । वसु- धनम् । वाम्- युवाभ्याम् । इन्द्राग्नी । ईमहे- याचामहे । तत् । वनेमहि- सम्भजेमहि ॥९॥

यत्सोम् आ सुते नरे इन्द्राप्ती अजोहवुः।सप्तीवन्ता सपूर्यवेः॥ ७.०९४.१०

सपर्यवः- परिचरणकामाः। नरः- मनुष्याः। सोमे- रसे। आ सुते- निष्पादिते। सप्तीवन्ता-प्राणाश्वयुक्तो। इन्द्राग्नी। अजोहवुः- आह्वयन्ति॥१०॥

उक्थेभिर्वृत्रहन्तमा या मन्दाना चिदा गिरा। आङ्कृषैराविवासतः॥ ७.०९४.११

वृत्रहन्तमा- अतिशयेन आवरणनाशको । मन्दाना- तर्पको । गिरा- वाचा । उक्थेभिः- शस्त्रेः । आङ्गूषैः- घोषैः । आविवासतः- परिचर्येते ॥११ ॥

ताविद्धुःशंसं मर्त्यं दुर्विद्वांसं रक्षस्वनम्। आभोगं हन्मना हतमुद्धिं हन्मना हतम्॥ ७.०९४.१२

WEBOLIM

तौ । दुःशंसम्- दुर्वाचम् । दुर्विद्वांसम्- दुर्ज्ञानयुक्तम् । मेधामधर्मे प्रयोक्तारम् । रक्षस्विनम्- स्वार्थम् । यस्माद्वयं रिक्षतव्यास्तद्वक्ष इति यास्कः । आभोगम्- अपहृत्य भोक्तारम् । उदिधम्- जीवोदकबन्धकं शम्बरम् । हन्मना- वज्रेण । हतम्- नाशयतम् ॥१२॥

WEBOLIM